

Poniedziałek 20.04.2020 r.

W świecie eksperymentów

Tajemnice światła

- Skąd wiemy, że jest dzień ?
- Czym się różni dzień od nocy ?
- Co możemy robić, gdy jest widno, a nie możemy gdy jest ciemno ?
- Skąd bierze się światło na ziemi ?

Wyjaśnienie: światło na Ziemi może być sztuczne lub naturalne. Sztuczne światło jest wynikiem działalności człowieka – wytwarzają je np. lampy. Naturalne światło pochodzi od Słońca, które oświetla Ziemię, powodując, że mamy dzień. Gdy w wyniku obrotu Ziemi, promienie słoneczne przestają docierać do jakiegoś obszaru, mówimy, że na tym obszarze panuje noc. Światło porusza się z ogromną prędkością – jego podróż ze Słońca na Ziemię zajmuje zaledwie niewiele ponad 8 minut.

Rodzic ustawia w zegarku alarm, uświadamiając dziecku, ile to jest 8 minut i co można zrobić w tym czasie (np. dwa razy zaśpiewać piosenkę, dwa razy obejść blok dookoła itp.). Na ośmiokrotne okrążenie kuli ziemskiej światło potrzebuje 1 sekundę, czyli tyle, ile trwa klaśnięcie w dłonie !

Wykonujemy następujące doświadczenia:

1) Czy lusterko świeci ?

Potrzebne będą: lusterka, źródło światła

Pytanie badawcze: Czy lusterko świeci ?

Przebieg: Rodzic daje dziecku lusterko. Dziecko manipuluje nim, puszczając na ścianach zajęczki.

Wyjaśnienie: Lusterka same nie dają światła. Żeby zobaczyć błysk, trzeba ustawić lusterko w taki sposób, by odbijało światło z jego źródła – na przykład lampy. Podobnie jest z Księżycem – mimo tego, że czasem widzimy, jak rozświetla noc, w rzeczywistości jedynie odbija światło Słońca.

2) Załamanie światła

Potrzebne są: szklanki, ołówki, woda

Przebieg: Dziecko nalewa wodę do szklanki. Następnie wkłada do niej ołówek, opierając jego brzeg o krawędź szklanki. Co się dzieje? Czy ołówek jest prosty? Czy ołówek się skrzywił? lub złamał? Dziecko wyciąga ołówek, sprawdza czy w samym ołówku wystąpiły jakieś zmiany, następnie ponownie go wkłada do wody i obserwuje wygląd ołówka.

Wyjaśnienie: Choć trudno to sobie wyobrazić, światło jest falą – nie da się go dotknąć, ani powąchać, ale można zobaczyć. Światło przenika nie tylko przez powietrze – także przez wodę, na przykład tę w szklankach. Powietrze i woda są zbudowane inaczej, dlatego, gdy fala świetlna przechodzi z powietrza do wody, zmienia prędkość i kierunek, w którym się porusza. Właśnie ta zmiana wpływa na nasze widzenie ołówka, który wygląda, jakby był złamany.

3) Znikająca moneta

Potrzebne są: szklanka, woda, moneta, biała kartka

Pytanie badawcze: Czy moneta może zniknąć w wodzie?

Przebieg eksperymentu: Dziecko kładzie monety na stole, na nich stawia puste szklanki. Obserwuje monetę. Następnie nalewa wodę do szklanek i obserwuje ją – najpierw moneta znika, a później jest przesunięta. W drugiej części eksperymentu dziecko stawia napełnione wodą szklanki na brzegach stołów, za szklankami kładzie monety – w odległości mniejszej niż wysokość wody w szklance. Obserwuje monetę, patrząc pod różnym kątem: patrząc na wprost widać powiększoną monetę, patrząc sponad lustro wody nie widać monety, patrząc z dołu (jeżeli to możliwe), widać odbicie monety na powierzchni.

Wyjaśnienie: Złudzenie w postrzeganiu miejsca położenia monety również ma związek ze zmianą prędkości światła, gdy fala świetlna przechodzi z powietrza do wody. Mówimy, że światło ulega załamaniu.

4) Powiększanie za pomocą wody

Potrzebne są: okrągła szklanka, woda, przedmioty, które dziecko będzie „powiększać”

Przebieg: Dziecko stawia za szklanką wypełnioną wodą różne przedmioty, manipuluje ich ustawieniem – odległością – i obserwuje złudzenie ich powiększania.

Wyjaśnienie: Za efekt powiększenia odpowiada zaokrąglony kształt szklanki. Gdy do zabawy wykorzystamy szklankę z prostymi ściankami, nie zobaczymy powiększonego obrazu.

5) Rozszczepienie światła

Potrzebne będą: latarka, płyta CD

Pytanie badawcze: Jaki kolor ma światło ?

Przebieg: rodzic gasi światło w pomieszczeniu, następnie świeci latarką na płytę CD. Promień światła zostaje rozszczepiony na kolory tęczy. Białe światło składa się z różnych kolorów o różnej długości fal. Dziecko nazywa kolory, próbuje zapamiętać ich kolejność. Następnie samo próbuje oświetlić płytę CD tak, aby rozszczepić promień światła.

Wyjaśnienie: Światło w zależności od przeszkody, którą napotyka, m.in. odbija się (jak od lustra), przenika przez nią (jak przez szybę w oknie). Niektóre przeszkody, na przykład płyta kompaktowa sprawiają, że promień światła zostaje rozszczepiony, czyli światło o różnych barwach jest odbijane w różnych kierunkach. W podobny sposób powstaje tęcza, którą widać na niebie, gdy podczas deszczu świeci Słońce. Słońce jest źródłem światła, tak jak latarka w doświadczeniu, natomiast rolę płyty CD grają krople deszczu.

Wtorek 21.04.2020 r.

W świecie eksperymentów

Tajemnice baniek mydlanych

- Co to są bańki mydlane ?
- Co jest potrzebne, żeby zrobić bańki ?
- Jak wyglądają bańki ?

Gdy moczymy słomkę w płynie, odrobina płynu na niej zostaje, tworząc cieniutką błonkę, wokół końca słomki. Gdy wtłaczamy przez słomkę powietrze, błonka się rozszerza – jak balon, i więzi powietrze.

Wykonujemy następujące doświadczenia:

1) Z czego można zrobić bańki?

Potrzebne będą: płyn do mycia naczyń, woda, gliceryna, słomki, naczynia

Pytanie badawcze: Z czego się składa idealny płyn do baniek ?

Przebieg: Dziecko pod nadzorem rodzica miesza ciecze, poszukując takiego połączenia, z którego da się zrobić bańki. Rodzic naprowadza je na połączenie wody, płynu do mycia naczyń i gliceryny.

Wyjaśnienie: Do wykonania baniek najlepiej wykorzystać mieszaninę 1 l ciepłej lub letniej wody, 2 łyżek płynu do mycia naczyń (który utworzy cieniutką błonkę) i 1 łyżki gliceryny (która utrudni parowanie wody, dzięki czemu bańka będzie trwalsza). Jeśli na powierzchni płynu jest dużo piany, należy ją usunąć.

2) Odbijanie bańki

Potrzebne będą: płyn do baniek, słomki, włochate rękawiczki

Pytanie badawcze: Czy można złapać bańkę mydlaną?

Przebieg: Dziecko nakłada na dłonie włochate rękawiczki. Robi bańki i próbuje je łapać lub odbijać.

Wyjaśnienie: Bańka jest elastyczna dzięki glicerynie. Dodatkowo na powierzchni wełnianej rękawiczki jest wiele maleńkich włosków. Są tak małe, że gdy dotykają bańki, nie powodują jej pęknięcia.

3) Koncentryczne kopuły

Potrzebne będą: słomki, płyn do robienia baniek, plastelina, wykałaczki

Pytanie badawcze: Czy można zrobić bańkę w bańce ?

Przebieg: rodzic prosi dziecko, by zwilżyło blat stołu, na którym będą robić bańki. Dziecko robi bańki i „sadza” je na blacie stołu tak, aby zrobiła się kopuła. Ponownie zanurza słomkę w płynie, przebija ostrożnie powłokę pierwszej bańki i w środku wydmuchuje drugą (a następnie trzecią).

Wyjaśnienie: Gdy słomkę delikatnie umieścimy w bańce, możemy w niej zrobić drugą bańkę. W środku bańki jest powietrze, które przemieszcza się podczas robienia kolejnej bańki (poprzednie bańki się powiększają)

4) Czy bańki mogą być kanciaste ?

Potrzebne będą: płyn do baniek, miska, cienki drut, małe kombinerki

Pytanie badawcze: Czy bańki mogą być kanciaste ?

Przebieg: Dziecko pod nadzorem rodzica wykonuje z drutu oczka do baniek o różnym kształcie. Następnie macza je w płynie do baniek i sprawdza, czy kształt bańki jest taki, jak kształt oczka.

Wyjaśnienie: Wewnątrz bańki znajduje się powietrze. Po zewnętrznej stronie bańki – również. Błona bańki mydlanej zawsze próbuje się skurczyć, co powoduje, że pojedyncze bańki przybierają kształt kulisty, niezależnie od tego, jak je zrobiono. W wypadku bardzo dużych baniek (wykonywanych za pomocą taśm) ich powierzchnia faluje, lecz nigdy nie tworzy ostrych krawędzi i zawsze dąży do utworzenia kuli.

Środa 22.04.2020 r.

W świecie eksperymentów

Tajemnice ziemi

- Co jest potrzebne człowiekowi do życia ?
- Dzięki czemu rośliny mogą rosnąć ?
- Co to jest ziemia ?

Dziecko opowiada o ziemi – glebie i Ziemi – planecie. Rodzic zwraca uwagę na to rozróżnienie. Następnie opowiada o budowie Ziemi: planeta Ziemia jest zbudowana podobnie do cebuli – z warstw. Te warstwy to różne rodzaje skał. Im głębiej, tym temperatura jest wyższa. W samym środku kuli ziemskiej jest gorące, częściowo płynne jądro. Wulkan to miejsce na powierzchni Ziemi, z którego wydobywa się lawa i gazy z wnętrza Ziemi. Erupcje wulkanów są bardzo spektakularne, lecz też bardzo niebezpieczne. Gorąca lawa i pyły wulkaniczne mogą zagrażać wioskom i miastom znajdującym się w pobliżu wulkanu.

Wykonujemy następujące doświadczenia:

1) Wulkan

Potrzebne będą: ocet, soda oczyszczona, szklane naczynie z wąską szyjką lub butelka plastikowa 0,5 l, łyżeczka, płyn do mycia naczyń, czerwony barwnik

Przebieg: Rodzic demonstruje wykonanie wulkanu: wlewa do naczynia ocet, odrobinę płynu do mycia naczyń i barwnik. Następnie wsypuje pełną łyżeczkę sody i szybko miesza. Dziecko może samo przygotować swój wulkan. Dla lepszego efektu można wcześniej przygotować konstrukcję wulkanu: plastikową butelkę okleić mokrym papierem, nadając kształt stożka wulkanicznego, a następnie pomalować.

Wyjaśnienie: Gdy do octu, dodamy odrobinę sody oczyszczonej, która jest zasadą, wydzieli się bardzo dużo gazu – dwutlenku węgla. Gaz ten, w połączeniu z płynem do naczyń tworzy pianę, która wylewa się z naczynia.

2) Oczyszczalnia ścieków

Potrzebne będą: plastikowa butelka, gaza lub ściereczki, słoik, kamienie, piasek, żwir, gumka recepturka, nożyczki, brudna woda

Pytanie badawcze: Czy ziemia może oczyścić wodę ?

Przebieg: Rodzic pomaga dziecku odciąć dno butelki. Dziecko owija szyjkę butelki gazą i przymocowuje ją gumką recepturką. Ustawia butelkę w słoiku szyjką w dół. Układa w butelce po kolei warstwy: gazy, piasku, żwiru, kamyczków. Powoli wlewa do konstrukcji brudną wodę. Porównuje wodę sprzed oczyszczenia z wodą po oczyszczeniu.

Wyjaśnienie: Zanieczyszczenia wody mają różny charakter – niektóre są widoczne gołym okiem, obecność innych można wykryć dopiero za pomocą specjalistycznego sprzętu. Dziś dziecko zbudowało prostą oczyszczalnię ścieków. Brudna woda została oczyszczona przez filtr składający się z różnego rodzaju warstw: gazy, piasku, żwiru i kamyczków. Kolejne warstwy zatrzymywały inne zanieczyszczenia. Oczyszczona woda nie nadaje się jeszcze do picia, ze względu na znajdujące się w niej najmniejsze drobinki oraz drobnoustroje. W prawdziwych oczyszczalniach stosuje się dokładniejsze sposoby usuwania zanieczyszczeń i drobnoustrojów. Jednak nigdy nie należy pić płynów niewiadomego pochodzenia!

Czwartek 23.04.2020 r.

W świecie eksperymentów

Tajemnice jaja

- Po co ptaki wiją wiosną gniazda ?
- Jakie zwierzęta składają jaja ?
- Czym się różnią jaja tych zwierząt ?

Na wiosnę ptaki składają jaja, z których wylęgają się ich młode. Jaja dzikich ptaków, najczęściej są dobrze ukryte w gniazdach. Najczęściej widzimy jaja ptaków domowych. Mogą być różnej wielkości – od małego jaja przepiórki, przez nieco większe jako kurze, jeszcze większe jajo kaczki, do wielkiego jaja strusia.

Wykonujemy następujące doświadczenia:

1) Budowa jajka

Potrzebne będą: jajka, talerzyk, latarka

Pytanie badawcze: Z czego składa się jajko ?

Przebieg: Rodzic rozbija jajko na talerzyk, wskazuje dziecku z czego składa się jajo kurze: skorupka, błona, białko, żółtko, płytka zarodkowa w żółtku (ciemnożółte kółeczko, nie zawsze jest widoczne), komora powietrzna.

Wyjaśnienie: Rodzic tłumaczy, jaką pełnią funkcję poszczególne części jajka: skorupka oraz błona chronią jajko przed uszkodzeniami, białko – chroni powstającego pisklaka przed wyschnięciem, żółtko – zawiera substancje niezbędne do rozwoju pisklaka, komora powietrzna – zapewnia pisklakowi możliwość oddychania, płytka zarodkowa – z niej może się rozwinąć pisklak. Z jaj dostępnych w sklepie nie wyklują się pisklęta.

2) Jak oddzielić żółtko od białka ?

Potrzebne będą: jajko z poprzedniego doświadczenia, plastikowa butelka o pojemności 0,5 l

Pytanie badawcze: Czy można oddzielić żółtko od białka ?

Przebieg: Rodzic ściska plastikową butelkę, następnie przytyka jej ujście do żółtka i puszcza. Żółtko wpada do butelki. Uwaga, należy to robić bardzo delikatnie. Dziecko może próbować powtórzyć doświadczenie samodzielnie.

Wyjaśnienie: Dziecko wie już z poprzednich zajęć, że w pustej butelce jest powietrze. Gdy ściskamy butelkę, powietrze jest z niej wypychane. Gdy przestaniemy ściskać butelkę, powietrze znów do niej wleci. Gdy ujście ściśniętej butelki przyłożymy do żółtka, żółtko może zostać zassane do wnętrza butelki.

3) Jak odróżnić jajko gotowane od surowego ?

Potrzebne będą: jajko ugotowane i surowe o tej samej temperaturze

Pytanie badawcze: Czy da się odróżnić jajko ugotowane od surowego bez rozbijania skorupki ?

Przebieg: Rodzic kręci na stole jajkiem surowym i jajkiem ugotowanym – jajko surowe kręci się wolniej i krócej, jajko gotowane obraca się szybciej i dłużej. Dziecko próbuje odgadnąć, które jajko jest ugotowane, a które surowe. Następnie rodzic rozbija jajka i weryfikuje ustalenia dziecka.

Wyjaśnienie: Jajko ugotowane kręci się szybciej, ponieważ ma zwartą konsystencję. W jajku surowym poruszający się płyn powoduje wolny i nierówny obrót.

4) Skaczące jajko

Potrzebne będą: surowe jajko zalane octem 48 godzin wcześniej, latarka

Pytanie badawcze: Czy można pozbawić jajko skorupki bez jej dotykania ?

Przebieg: Rodzic demonstruje dziecku naczynie z jajkiem zalanym octem 48 godzin wcześniej. Wyjmuje jajko, opłukuje. Pokazuje Dicku, że jajko jest miękkie. Puszcza je z wysokości ok. 10 cm na stół – jajko odbija się jak piłeczka. Oświetla je latarką i pokazuje dokładnie jego zawartość. Gdy obraca jajko, żółtko widocznie się przemieszcza. Dziecko eksperymentuje delikatnie z pozostałymi jajkami (uwaga – jajka mogą pęknąć !)

Wyjaśnienie: Skorupka jajka zbudowana jest głównie z wapnia oraz innych pierwiastków. Kwas octowy rozpuszcza te składniki, całkowicie pozbawiając jajko skorupki. Uwaga, w ten sam sposób niektóre kwasy (np. fosforowy) zawarte w jedzeniu i napojach rozpuszczają szkliwo naszych zębów, powodując ich psucie! Dlatego ważne jest mycie zębów.

Piątek 24.04.2020 r.

W świecie eksperymentów

Tajemnice balonika

- Co jest popularną ozdobą sal balowych podczas karnawału ?
- Jak mogą wyglądać balony ?
- Z czego mogą być zrobione ?

Balony to bardzo popularna ozdoba. Można je kupić niemal w każdym sklepie z zabawkami lub artykułami papierniczymi. Najczęściej są wykonane z gumy, choć bywają także balony z folii. Najczęściej w balonach jest powietrze, które włączamy ustami (dmuchamy balony), lub za pomocą pompki (pompujemy balony). Można też spotkać balony pompowane helem – gazem, który jest lżejszy od powietrza i dzięki niemu balon nie opada na ziemię, lecz unosi się w powietrzu. Taki balon warto przywiązać sznurkiem do obciążnika – w przeciwnym wypadku może nam odlecieć.

Wykonujemy następujące doświadczenia:

1) Rosnący balonik

Potrzebne będą: balony, flamastry

Pytanie badawcze: Dlaczego nadmuchiwany balon rośnie ?

Przebieg: Dziecko ogląda balon. Opowiada, jak wygląda balon przed nadmuchianiem. Ozdabia balon flamastrem. Następnie dziecko dmucha balon i obserwuje, jak zachowują się namalowane obrazki – gdy balon rośnie, obrazek się powiększa, gdy balon się kurczy, obrazek maleje. W drugiej części doświadczenia dziecko może napompować balon, narysować na nim rysunek, a następnie wypuścić powietrze. Rysunki kurczą się.

Wyjaśnienie: Balony są zbudowane z elastycznej gumy. Gdy pompujemy balon, guma się rozciąga, a razem z nią – powiększa się rysunek. Jeśli narysujemy rysunek na napompowanym balonie, to po wypuszczeniu powietrza z balonu, rysunek się skurczy.

2) Silnik rakietowy

Potrzebne będą: balony, żyłka (sznur do bielizny lub inny gładki sznur), słomki, taśma klejąca

Przebieg: Rodzic nawleka słomkę na żyłkę, a następnie mocuje naprężoną żyłkę np. między dwoma krzesłami rozstawionymi w odległości 3-4 m od siebie. Dziecko nadmuchuje balony, ale ich nie zawiązuje. Z pomocą rodzica, dziecko po kolei mocuje swoje balony do słomki od spodu. Wylot balonu powinien być skierowany wzdłuż słomki. Dziecko puszcza balony i obserwuje ich lot. Następnie oznacza miejsce, do którego doleciał balon. Dziecko próbuje odpowiedzieć na pytanie, od czego zależy długość lotu balonu (od wielkości balonu, ilości powietrza w nim zgromadzonego)

Wyjaśnienie: Balony zbudowane są z elastycznej gumy. Podczas pompowania balonu guma się rozciąga, a powietrze wewnątrz balonu jest sprężane (ściskane). Jeżeli nie zawiążemy ujścia balonu, kurcząca się guma wypchnie powietrze. Balonowa rakietka porusza się wskutek wyrzutu powietrza przez ustnik balonu. Doświadczenie to obrazuje działanie silnika odrzutowego, gdzie wyrzucane z dużą prędkością spaliny powodują, że samolot lub rakietka leci.

3) Przebić balon

Potrzebne będą: balony, szpilka, mocna taśma klejąca

Pytanie badawcze: Czy przebity balon zawsze pęka z hukiem ?

Przebieg: Rodzic dmucha balon, a następnie przekłuwa go szpilką – balon pęka i rozlega się huk (należy uprzedzić dziecko o tym, że będzie huk). Rodzic dmucha kolejny balon. Na nadmuchany balon nakleja niewielki kawałek taśmy klejącej, a następnie przekłuwa balon przez taśmę klejącą. Powietrze uchodzi powoli. Dziecko może powtórzyć doświadczenie.

Wyjaśnienie: Gdy w nadmuchiwanym balonie zrobimy dziurę, guma pęknie, wydając huk. Gdy nalepiemy taśmę klejącą, taśma „przytrzyma” gumę, dzięki czemu ta nie pęknie, a powietrze będzie uchodziło powoli i bez huku.

Na koniec propozycja ciekawych zabaw od naszej pani Psycholog z przedszkola – pani Marii Saternus-Maj. Zachęcamy do zabawy😊

W co się bawić ?

„W czasie deszczu dzieci się nudzą...”, tak twierdził w swojej piosence znany aktor kabaretowy XX wieku. W życiu spotykają nas różne sytuacje i nie tylko deszczowa pogoda może zatrzymać w domu. Co wtedy robić z dzieckiem? Drodzy Rodzice, wykorzystajcie ten czas. Nie wspierajcie się jedynie Internetem i grami komputerowymi. Jest tyle ciekawych pomysłów, aby pobawić się w sposób kreatywny, wesoło, lepiej poznać swoje dziecko.

Przedszkolaki lubią zabawy „w role”. Możemy zamienić jednego dnia pokój mieszkalny na klasę w szkole lub gabinet lekarski. A może nasza córka chciałaby побыć trochę mamusią albo panią sprzedawczynią? Chłopcy często marzą o zawodzie strażaka czy policjanta. Jeśli mamy zbyt mało rekwizytów do takich zabaw, choć przecież dziecięca pomysłowość nie zna granic, proponuję aktywności, które zajmą naszą pociechę w inny sposób.

1. „Co okręt wiezie?” – zabawa kreatywna, ćwicząca jednocześnie percepcję słuchową pięcio-, sześciolotka. Mówimy przykładowo: do portu przyłynął okręt i przywiózł towary, których nazwa rozpoczyna się na głoskę „k”. Wymyślamy na zmianę nazwy: konie, kredki, książki, kiełbaski, kredensy itp. Może być przy tym dużo śmiechu, a dziecko w zabawie ćwiczy funkcje przygotowujące do czytania. Zawsze wymawiamy pierwszą głoskę – jeden dźwięk, a więc k, d, w, m, itp., a nie ka, de, wu, em.

Popatrzcie na kolejne propozycje.

2. „Co w pokoju jest koloru czerwonego, zielonego...?”, „Co jest zrobione z drewna?, ...materiału?, ...papieru?”

3. „Co to jest? – brązowe, kwadratowe i ...”. Dziecko zadaje pytania naprowadzające: Czy to jest potrzebne w kuchni?, Czy to jest z plastiku?, itp.

4. Zabawa w rymy. Dzieci uwielbiają rymowanki. Szukamy jak najwięcej rymów do danego słowa.

5. „Tajny obiekt” – odmiana zabawy „Co to jest?”. Podajemy pierwszą głoskę nazwy przedmiotu, a dziecko dopytuje: „Czy to jest wysokie?”, „Czy to jest w moim pokoju?”, „Czy to jest czerwone?”

6. Zabawa w rozpoznawanie głosów zwierząt. Może być dużo śmiechu, gdy będziemy na zmianę naśladować rozmaite zwierzęta.

7. Wspólne uzupełnianie rysunków – dziecko dorysowuje brakujący element domku, człowieka, zwierzątka, itp.

8. Segregowanie figur geometrycznych według kształtu, wielkości,

koloru.

9. „Statystyka dla smyka”. Dziecko może liczyć określone przedmioty w pokoju, kuchni, ale także osoby, które obserwuje wyglądając przez okno, np. panie w niebieskich czapkach, dzieci w „spacerówkach”, właścicieli z pieskami... Pamiętajcie koniecznie o bezpieczeństwie dziecka!

10. Domowe puzzle. Spróbujmy zrobić własne układanki ze starych kalendarzy, pocztówek, fotografii wyciętych z czasopism. Najlepiej, gdy mamy po dwa identyczne obrazki – jeden do pocięcia na kilka części, a drugi – jako wzór.

Pomysłów do zabawy jest wiele: lepienie z plasteliny, masy solnej, wydzieranie i wyklejanie wzorów, odwzorowywanie przez kalkę techniczną (dla maluchów proste obrazki). A może spróbujemy zrobić mały bębenek z tego, co jest do dyspozycji w domu? Dzieci uwielbiają „surfowanie” magnesem, który przyciąga metalowe przedmioty. Zróbmy na kartonie ulicę, spinacze biurowe to będą samochody, a magnes przesuwany pod spodem da dziecku zajęcie na pewien czas. Mogą być eksperymenty z wodą – co jest cięższe?, co szybciej opada na dno naczynia, a co pływa?

Starsze dzieci chętnie zagrają w różne gry planszowe. Nie zapominajmy też, że istnieją: warcaby, szachy, domino, pchełki, bierki, memory, które doskonale ćwiczy spostrzegawczość i koncentrację uwagi. Można zaproponować grę „W inteligencję” lub „Statki” (wystarczą kartki papieru i długopisy), rozwiązywanie gotowych rebusów, krzyżówek. Świat jest pełen zagadek, a dzieci często nie znają odpowiedzi na nie.

Porozmawiajcie, przygotowując posiłek, z czego wypieka się chleb, co jest potrzebne do produkcji czekolady, skąd mamy masło (poza tym, że

„mama przynosi je ze sklepu”).

Chrońcie Wasze pociechy przed natłokiem niezrozumiałych dla nich, często przerażających i niepotrzebnych wiadomości. Postarajcie się nie dopuszczać do eskalacji trudnych emocji. Tłumaczcie dzieciom zdarzenia prostym, zrozumiałym dla nich językiem. Nie pozostawiajcie pytań bez odpowiedzi. Za wszelką cenę zapewnijcie swoim dzieciom poczucie bezpieczeństwa.

Powodzenia!

Maria Saternus–Maj
psycholog